

**Wniosek do Trybunału EFTA z dnia 13 sierpnia 2019 r. o wydanie opinii doradczej złożony przez
Książe Sąd Apelacyjny w ramach postępowania karnego przeciwko H i I**

(Sprawa E-6/19)

(2020/C 23/08)

W dniu 20 sierpnia 2019 r. do kancelarii Trybunału EFTA wpłynął wniosek z dnia 13 sierpnia 2019 r., złożony do Trybunału EFTA przez Fürstliches Obergericht (Książe Sąd Apelacyjny), dotyczący wydania opinii doradczej w ramach postępowania karnego przeciwko H i I, w odniesieniu do następujących kwestii:

1. W odniesieniu do art. 13 ust. 1 lit. m) rozporządzenia (WE) nr 561/2006:
 - a) Czy przepis ten ma zastosowanie również do „pustych przejazdów” specjalistycznych pojazdów do przewozu pieniędzy lub przedmiotów wartościowych, o których mowa w tym artykule, tj. przejazdów, jakie te pojazdy muszą wykonać w celu odbioru pieniędzy lub przedmiotów wartościowych, oraz przejazdów powrotnych po ich dostarczeniu?
 - b) Czy przepis ten ma zastosowanie również do pojazdów eskortujących specjalistyczne pojazdy do przewozu pieniędzy lub przedmiotów wartościowych?
2. Czy w świetle art. 19 ust. 1 rozporządzenia (WE) nr 561/2006 konieczne lub proporcjonalne jest nakładanie przez państwo członkowskie kar za naruszenia postanowień niniejszego rozporządzenia, jeżeli przejazdy, o których mowa, zostały wykonane przez specjalistyczne pojazdy do przewozu pieniędzy lub przedmiotów wartościowych na terytorium innych państw członkowskich, a te państwa członkowskie wprowadziły wyjątek, o którym mowa w art. 13 ust. 1 lit. m) tego rozporządzenia, w taki sposób, że nie powstaje naruszenie właściwego prawa krajowego państw członkowskich, których to dotyczy?
3. Czy art. 6 ust. 5 rozporządzenia (WE) nr 561/2006 należy interpretować w ten sposób, że nawet w przypadku wprowadzenia przez państwo członkowskie wyjątku, o którym mowa w art. 13 ust. 1 lit. m) tego rozporządzenia, cały czas określony w art. 4 lit. e) tego rozporządzenia oraz czas spędzony na prowadzeniu pojazdów (w każdym przypadku w odniesieniu do podróży z udziałem specjalistycznych pojazdów do przewozu pieniędzy lub przedmiotów wartościowych) należy zapisywać jako „inną pracę” zgodnie z art. 6 ust. 5 wspomnianego rozporządzenia?

W razie udzielenia na to pytanie odpowiedzi twierdzącej, czy art. 6 ust. 5 rozporządzenia (WE) nr 561/2006 należy stosować również w przypadku wyłączenia pojazdów, o których mowa, z zakresu stosowania rozporządzenia zgodnie z art. 3 ust. 2 rozporządzenia (EWG) nr 3821/85 (obecny art. 3 ust. 2 rozporządzenia (UE) nr 165/2014)?
